

SPRAWOZDANIE MERYTORYCZNE 2007

MIĘDZYKARODOWE STOWARZYSZENIE POMOCY
„SŁYSZE SERCE”

UL. SKARBOWA 28
91-473 ŁÓDŹ
tel./fax 042 616 09 69
poczta@slyszserce.org.pl
www.slyszserce.org.pl

Nr konta: Raiffeisen Bank Polska S.A. 89 1750 1093 0000 0000 0151 5004

To, co możesz uczynić
jest tylko mała kropla w ogromie oceanu,
ale jest właśnie tym,
co nadaje znaczenie Twojemu życiu.”

A. Schweitzer

O Stowarzyszeniu „Słyszę Serce”:

Stowarzyszenie „Słyszę Serce” powstało w Łodzi 16 lutego 1993 roku z inicjatywy grupy młodych ludzi, chcących działać na rzecz dzieci i młodzieży uczącej się w łódzkich szkołach dla niesłyszących. Stowarzyszenie, obchodzące w 2007 r. 14-lecie swojej aktywności, wielokrotnie dało się poznać jako organizacja animująca w regionie łódzkim, jak i w całej Polsce, programy i projekty istotne z punktu widzenia rozwoju społecznego.

Nasza misja:

Misją Stowarzyszenia jest wzmocnienie „małych ojczyzn” poprzez stwarzanie możliwości rozwoju tym jej członkom, którzy niepełnosprawni fizycznie, społecznie czy ekonomicznie nie mają szans na korzystanie z dobrodziejstw współczesnej cywilizacji lub pozbawieni oparcia w domu, szkole, u przyjaciół, nie odnajdują się w otoczeniu, w którym przyszło im żyć.

Nasza wizja:

Otwarci na współpracę, chętni do wymiany myśli, członkowie, wolontariusze i pracownicy Stowarzyszenia „Słyszę Serce” wierzą, że wspieranie najsłabszych sprzyja urzeczywistnieniu idei zrównoważonego rozwoju społecznego i niwelowaniu dysproporcji, które uniemożliwiają lub co najmniej spowalniają integrację wspólnot lokalnych.

Chcemy być aktywną organizacją zorientowaną na potrzeby osób, które z powodów ekonomicznych, czy w wyniku przebytych chorób lub wad wrodzonych są spychane na margines.

Nasze wartości:

Nie wyobrażamy sobie naszej działalności, bez prostego motta „razem łatwiej”. To znaczy, że we wspólnocie z innymi jesteśmy silniejsi, sprawniejsi, efektywniejsi, bliżsi lepszym rozwiązaniom. Nasze umiejętności i zasoby, dodane do innych, tworzą pozytywne zaplecze, konieczne do przezwycięzania problemów dnia codziennego.

Podajemy starania, aby w najmniejszą rzecz jaka od nas zależy, włożyć maksimum naszych zdolności i sił. Aby efekt naszej pracy, był *najlepszy z możliwych* w danym czasie i miejscu.

Podjmując różnorakie działania, z uwagą nasłuchujemy tego, co otoczenie ma do powiedzenia. Czego potrzebuje...Nie chcemy realizować swoich idei, tylko *rzetelnie odpowiadać* na potrzeby wspólnot lokalnych – na głos człowieka w jego trudnościach.

Co robimy:

Dużą uwagę skupiamy na relacjach z najbliższym środowiskiem lokalnym, w którym działamy, a którego mieszkańcy są odbiorcami usług świadczonych przez Stowarzyszenie. Stąd stałe relacje z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej, właściwymi wydziałami Urzędu Miasta Łodzi, oddziałem terenowym Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz przedsiębiorcami prywatnymi, którzy wspierają wiele działań socjalnych i edukacyjnych.

Jak działamy:

Swoją działalnością przede wszystkim tę grupę dzieci i młodzieży, dla której nie ma zbyt wielu ofert pomocy. Obok działań bezpośrednio związanych z niepełnosprawnymi, angażujemy się również w prace na rzecz demokratyzacji życia społecznego.

Stowarzyszenie rozwija swoją działalność głównie w zakresie:

- Usamodzielnienia i integracji osób niepełnosprawnych ze społeczeństwem
- Nowoczesnych metod edukacji dzieci i młodzieży
- Informacji i doradztwa
- Animacji działań kulturalnych
- Współpracy i rozwoju sektora społecznego w Polsce
- Krzewienia idei integracji europejskiej i współpracy międzynarodowej

Ponieważ w głównym obszarze zainteresowania Stowarzyszenia leżą sprawy związane z wyrównywaniem szans udziału w życiu społecznym osób defaworyzowanych, dlatego dla tych osób prowadzone są programy rehabilitacyjne, profilaktyczne i edukacyjne, organizowane są spotkania informacyjne, udzielane są porady prawne oraz ułatwia się dostęp do specjalistów.

Wśród głównych beneficjentów Stowarzyszenia znajdują się osoby niepełnosprawne, dzieci i młodzież ze środowisk defaworyzowanych. Z myślą o nich utworzone zostały i są prowadzone stałe placówki (Świetlica Socjoterapeutyczna „Słyszę Dzieciaka”, Świetlico – Klub dla Niesłyszących, Niepubliczne Przedszkole Integracyjne, Warsztaty Terapii Zajęciowej)

Zespół Stowarzyszenia „Słyszę Serce”:

Stowarzyszenie ciągle stara się tak dobierać członków do zespołu, aby był to Zespół który ma wizję i „duszę”. Aby podejmował działania tam, gdzie jest najwięcej do zrobienia. Stąd z jednej strony opieramy swoją wiedzę na kontaktach z liderami polskiego sektora pozarządowego podczas szkoleń, konferencji, spotkań roboczych. Z drugiej strony słuchamy potrzeb środowiska lokalnego i staramy się podejmować efektywne działania.

Nasza codzienność wspierana jest pracą wolontariuszy, stanowiącą nieocenioną pomoc w realizacji konkretnych zadań. Etatowy Zespół wsparty ich zapalem przeformułowuje czasami poglądy na konkretne rozwiązania czy podjęte przedsięwzięcia. „Odświeża” jakby swoją gorliwość w realizacji konkretnych celów społecznych.

W celu podnoszenia kwalifikacji członków Zespołu, lepszej organizacji pracy przyjęliśmy zasadę, że co roku przeprowadzamy kilkudniowe spotkanie tzw. *spotkanie strategiczne*, w czasie których określamy zadania do zrealizowania w następnym roku kalendarzowym. Ustalamy priorytety i ewentualnie korygujemy wcześniejsze ustalenia.

W *spotkaniach* uczestniczą pracownicy Stowarzyszenia, członkowie Zarządu i wolontariusze, którzy bezpośrednio koordynują programy i projekty prowadzone przez Stowarzyszenie lub wykazują duże zaangażowanie w pracy na rzecz podopiecznych. *I część spotkania strategicznego* dotyczy ewaluacji minionego okresu w oparciu m.in. o analizę SWOT. Pomocą w tym są sprawozdania miesięczne, które sporządzane są przez prowadzących projekty oraz wnioski. *II część spotkania strategicznego* to opracowywanie planów na rok następny.

Uważamy, że takie podejście umożliwia rozwój osobowości każdego członka zespołu, pełną realizację jego planów oraz pozwala na bardziej twórczą działalność naszego Stowarzyszenia.

Zarząd Stowarzyszenia „Słyszę Serce” (od maja 2005r.):

<i>Wioletta Gawrońska</i>	Przewodnicząca
<i>Marek Marusik</i>	V-ce Przewodniczący
<i>Agata Sarzała</i>	Sekretarz
<i>Piotr Żłobiński</i>	Skarbnik
<i>Anna Chodakowska</i>	Członek Zarządu
<i>Dorota Cichewicz</i>	Członek Zarządu

Komisja Rewizyjna:

Ewa Klita
Alicja Szymaniak
Justyna Marganiec

PROGRAMY I PROJEKTY STAŁE

Niepubliczne Przedszkole Integracyjne

„Słyszę Dzieciaka”

Pozostając pod urokiem pierwszych zajęć realizowanych w roku 2002-2006 w naszym Przedszkolu, które dostarczyły dzieciom okazji do cudownej zabawy wypełnionej radosnym działaniem i umożliwiającą odczuwanie wielkiej, dziecięcej satysfakcji z samodzielnego pokonywania trudności, postanowiliśmy te same wzorce i doświadczenie przenieść na rok 2007.

Niepubliczne Przedszkole Integracyjne „Słyszę Serce” jest otwarte dla wszystkich dzieci, a w szczególności dla dzieci z następującymi zaburzeniami rozwoju:

- Opóźnionym rozwojem mowy
- Opóźnionym rozwojem psychoruchowym
- Zaburzonym rozwojem percepcji wzrokowej i słuchowej
- Obniżoną sprawnością grafomotoryczną

W 2007 roku uczęszczało do naszej placówki 37 dzieci, w tym 3 z orzeczeniami o kształceniu specjalnym i 2 z orzeczeniami o niepełnosprawności. Podopieczni podzieleni byli na trzy grupy wiekowe: 3-4 latki, 5-latki i 6-latki. Podczas zajęć dydaktycznych realizowane były zagadnienia z podstawy programowej MEN. Ze względu na integracyjny charakter program został odpowiednio dostosowany do wieku i możliwości rozwojowych dzieci przy uwzględnieniu standardów edukacyjnych.

Oprócz zajęć dydaktycznych 8 dzieci uczęszczało na zajęcia z terapii pedagogicznej prowadzone przez dyrektora placówki. Na zajęcia zakwalifikowane zostały dzieci z zaburzonym rozwojem percepcji wzrokowej i słuchowej, z obniżoną sprawnością grafomotoryczną, z opóźnionym rozwojem mowy, z deficytami koncentracji uwagi oraz obniżonym tonusem mięśniowym.

17 dzieci posiadających wadę wymowy lub opóźniony rozwój mowy uczęszczało na zajęcia z logopedii.

Od września w placówce utworzone zostało nowe stanowisko pracy dla psychologa, którego zadaniem jest współpraca z rodzicami w sprawach rozwojowych dzieci, prowadzenie indywidualnych zajęć z dziećmi potrzebującymi opieki psychologicznej, formułowanie wstępnych diagnoz co do ich rozwoju.

Na terenie przedszkola odbywały się zajęcia dodatkowe:

- Gimnastyka korekcyjna
- Język angielski

- Rytmika
- Religia
- Taniec
- Logopedia
- Terapia Pedagogiczna

Dzieci uczęszczające do Niepublicznego Przedszkola Integracyjnego traktowane są podmiotowo. Mają prawo do zorganizowanego procesu opiekuńczo-wychowawczo-dydaktycznego, zgodnie z zasadami higieny pracy, a w szczególności do:

- Zachowania własnej proporcji między zabawą, nauką i pracą.
- Odpoczynku i czasu na własną inicjatywę.
- Uczestnictwa w zabawie i zajęciach na świeżym powietrzu.
- Rozwijanie w jak najpełniejszym zakresie osobowości, talentów, zdolności umysłowych i fizycznych.

Do Przedszkola Integracyjnego przyjmowane są dzieci od drugiego do szóstego roku życia. Dzieci przydzielone są do grup pod względem wiekowym z uwzględnieniem rozwoju intelektualnego i emocjonalnego każdego dziecka. W każdej grupie odbywają się codziennie zajęcia z podstawy programowej, zajęcia dodatkowe i indywidualna terapia logopedyczna i psychologiczna.

Współczesne koncepcje wychowania przedszkolnego akcentują konieczność uznania naturalnej tendencji rozwojowej, wyrażającej się w aktywności własnej dziecka stanowiącej jeden z zasadniczych czynników rozwoju. Dlatego też w naszej edukacji dziecka przedszkolnego szczególnie pożądaną jest ta odmiana aktywności dziecka, którą określiliśmy jako aktywność twórczą. Jest to aktywność, jaką dziecko podejmuje dla niej samej, dla przyjemności, dla satysfakcji, jaką przynosi działanie, a nie polecenie, czy na skutek nacisku otoczenia. Kształtowanie się twórczej aktywności dziecka sprzyja między innymi stawianie go w sytuacji problemowo – otwartej poprzez formułowanie różnych propozycji czy gotowych już zadań, które są nastawione na jakiś cel, ale droga do niego ma być odnaleziona czy stworzona przez dziecko. Otwarta sytuacja zadaniowa, otwarta relacja nauczyciel – dziecko oraz otwarta organizacja pracy w naszym przedszkolu stanowią warunki sprzyjające kierowaniu rozwojem dziecka przez jego aktywność twórczą, czyli przez odkrywanie i kreowanie świata przez siebie samego.

Kadra pedagogiczna, pracująca nad stworzeniem programu autorskiego nastawionego na wspomaganie rozwoju umysłowego dziecka wraz z jego edukacją wzbogaconego o techniki twórczego myślenia, kierowała się mottem: „ *Dobrze zna się tylko to, czego dokonało się samemu*” / Binet/. Zabawy i gry dydaktyczne uznaliśmy za ważny czynnik optymalizujący proces integracji,

wychowania i nauczania przedszkolnego. Uruchamiane w ten sposób mechanizmy orientacyjno – poznawcze, motywacyjne i społeczno – wychowawcze w zachowaniach dzieci przyczyniły się do minimalizowania trudności i niepowodzeń. Zabawy oraz gry dydaktyczne stały się określonego rodzaju rozrywką umysłową, a jej wynik był naturalną i bezbolesną dla dziecka oceną jego wysiłków porównywalną z wynikami innych uczestników zabawy.

Aktywność dziecka w formie zabawy była bardzo pomocna w rozwijaniu zdolności dostrzegania znaczących elementów obserwowanych faktów i zdarzeń, wskazywaniu różnych zależności i związków przyczynowo – skutkowych.

Bardzo ważną sprawą, którą podjęliśmy jest to, aby na poziomie wychowania przedszkolnego realizować należycie program terapii mowy i słuchu.

Dojrzałość psychiczna do uczenia się mowy dla dzieci z wadami słuchu nie jest czymś, co pojawia się w rozwoju nagle i samorzutnie. Rozpatrywaliśmy ją w kategoriach procesu, który należy kształtować w okresie przedszkolnym. Terapia mowy w przedszkolu polegała głównie na umożliwieniu dziecku odpowiednich kompetencji intelektualnych, zanim rozpoczną systematyczną edukację mowy. Mowa jest bardzo ważnym czynnikiem rozwoju psychicznego dziecka. Jest ona narzędziem myślenia dziecka i podstawą kształtowania się jego pojęć, sądów i rozumowania. Za pośrednictwem mowy (ustnej, pisanej) dziecko również komunikuje się z innymi ludźmi i wzbogaca swoją wiedzę. Dzięki niej uczy się i zdobywa to, co wiedzą i umieją inni. Mowa bierze też udział w działaniu dziecka, jest regulatorem jego działań.

Przedszkole promowało również **ideę integracji** wewnątrzprzedszkolnej oraz ze środowiskiem najbliższym dziecku. Celem kształcenia i wychowania dzieci niepełnosprawnych w naszym Przedszkolu jest przygotowanie ich do względnie niezależnego funkcjonowania w społeczeństwie. Istota integracji, jaką wyznajemy to tworzenie dla tych dzieci, w ich środowisku, którym jest rodzina, szkoła, grupa rówieśnicza oraz środowisko lokalne, takich warunków, by mogły się one pomyślnie rozwijać, bawić i uprawiać różne rodzaje działalności wspólnie ze swoimi pełnosprawnymi kolegami. Bez względu na rodzaj niepełnosprawności, każde dziecko ma te same pogrzeby osiągnięcia określonych celów.

Integracja nie jest, więc jednostronnym procesem, w którym dzieci niepełnosprawne zostaną włączone do grupy dzieci zdrowych, lecz jest to proces obustronny. Każdy od każdego czegoś się uczy, każdy musi znaleźć swoje miejsce w grupie i porazić sobie z powstającymi trudnościami.

Priorytetem także dla nas i naszych podopiecznych było i jest budowanie więzi międzyludzkich, podobnie jak poczucia godności własnej i szacunku dla wartości. Reforma systemu edukacyjnego wymaga od nas — nauczycieli — podmiotowego i partnerskiego traktowania uczniów.

Takie podejście założyliśmy również w ramach współpracy z osobami, które współdecydują o stanie edukacji — rodzicami dzieci. Aby nasza współpraca nie opierała się na stereotypowym przebiegu informacji i rutynowym zachowaniu, podjęliśmy działania zmierzające do zintegrowania rodziców. Wspólnie zorganizowaliśmy zabawy mikołajkowe, Wigilię, Dzień Babci i Dziadka, Wielkanocne zajęcia, konkursy plastyczne i muzyczne, Dzień Dziecka, Dzień Matki oraz inne wyjścia i spotkania plenerowe. Wszyscy bardzo lubimy spotkania z naszymi maluchami i to nie tylko te w przedszkolu.

Warsztaty Terapii Zajęciowej

Warsztaty Terapii Zajęciowej powstały w grudniu 2003 roku. Jednostką prowadzącą Warsztaty i zarazem organem założycielskim jest Międzynarodowe Stowarzyszenie Pomocy „Słyszę Serce”.

Początkowo Stowarzyszenie działało wyłącznie na rzecz osób niesłyszących, lecz z biegiem lat – po rozpoznaniu potrzeb i problemów społeczności lokalnych – rozszerzyło swą działalność na rzecz osób niepełnosprawnych nie tylko słuchowo, ale również upośledzonych umysłowo i niepełnosprawnych ruchowo oraz osób marginalizowanych i defaworyzowanych społecznie, w tym dzieci i młodzieży. Wynikiem poszukiwania rozwiązań i możliwości pomocy wyżej wymienionym grupom było właśnie między innymi utworzenie Warsztatów Terapii Zajęciowej przy Stowarzyszeniu.

Uczestnicy

Warsztaty „Słyszę Serce” są ósmą i najmłodszą placówką tego typu w Łodzi. Uczęszcza tu 31 podopiecznych powyżej 18 roku życia z orzeczeniem o niepełnosprawności i wskazaniem na WTZ. Są to osoby o różnym stopniu niepełnosprawności i z różnymi dysfunkcjami, ponieważ nasze warsztaty nie dobierają uczestników pod kątem jakiegoś konkretnego schorzenia, lecz dają szansę wszystkim niepełnosprawnym potrzebującym pomocy. Nasi podopieczni to osoby z porażeniem mózgowym, upośledzeni umysłowo z różnym stopniem upośledzenia, aż 8 naszych uczestników na stałe porusza się na wózkach, 1 osoba jest niewidoma.

W roku 2007 część uczestników zmieniała się z różnych powodów. Jedna osoba została wykluczona przez Radę Programową WTZ jako nie podlegająca terapii zajęciowej z powodu problemów dyscyplinarnych.

W zakresie integracji ze środowiskiem podopieczni prezentowali swoje dokonania oraz informowali zainteresowanych o działalności WTZ podczas następujących działań:

- udział w marszu „Uwolnić Motyla”
- udział w „Dniu Godności Osób Niepełnosprawnych” w Poddębicach
- prezentacja na „Festiwalu Haftu, Koronki i Rękodziela”
- prezentacja w Łódzkim Domu Kultury
- prezentacja w galerii „Stara Plebania”
- wystawa prac podopiecznych w Dzielnicowej Bibliotece Publicznej Łódź – Bałuty filia nr 28
- prezentacja na konferencji „Pozarządowa sieć punktów informacji o usługach instytucji rynku pracy”, organizowanej przez MSP „Słyszę Serce”

W zakresie aktywizacji zawodowej i społecznej podopieczni jako uczestnicy wzięli udział w projektach:

- „Quo vadis” – M.S.P. „Słyszę Serce” – 20 osób,
- „Indywidualne ścieżki kariery zawodowej szansą dla osób niepełnosprawnych” - „Caritas” - 1 osoba,
- „Gotowi do pracy” - PFRON – 1 osoba
- Wycieczka do Zakładu Aktywizacji Zawodowej - „Caritas” – 12 osób

W zakresie edukacji zdrowotnej podopieczni wzięli udział w 8 pogadankach prowadzonych przez pielęgniarkę, 3 osoby uczestniczyły w treningu czystości.

Organizacja zajęć, pracownie, terapia zajęciowa

Zajęcia na Warsztatach odbywają się od poniedziałku do piątku w godzinach od 8 do 15. Uczestnicy są podzieleni na 5 pięcioosobowych grup+1grupa sześćosobowa, w których odbywają się zajęcia terapeutyczne. W ciągu dnia każda z grup odbywa zajęcia w czterech różnych pracowniach zgodnie z ułożonym grafikiem zajęć. Na warsztaty podopieczni – jeśli wyrażą tylko taką potrzebę - dowożeni są transportem dostosowanym do przewozu osób niepełnosprawnych, w tym samochodem będącym własnością WTZ „Słyszę Serce”. Z przewozów korzysta zdecydowana większość podopiecznych - na koniec 2007 roku 29 spośród 31 uczestników.

Podopieczni korzystają z terapii w pracowniach: gospodarstwa domowego i higieny, reklamowo-poligraficznej (komputerowa), plastyczno-pedagogicznej, muzykoterapii, rękodziela, rehabilitacyjnej. Oprócz tego odbywają się również indywidualne zajęcia z logopedą oraz

indywidualne i grupowe zajęcia z psychologiem. Ponadto uczestnicy znajdują się pod stałą opieką pielęgniarstwa.

W pracowni poligraficzno-reklamowej podopieczni zapoznawani są z zasadami pracy komputerów, działania internetu, uczą się obsługiwać drukarki, aparaty, bindownicę, kserokopiarkę, laminarkę itd. Uczestnicy podczas zajęć wykorzystują różne programy, gry edukacyjne, multimedia. Podopieczni uczą się pisania na komputerze i wykonywania prostych prac biurowych. Sala komputerowa wyposażona jest w siedem komputerów, drukarkę, skaner, cyfrowy aparat fotograficzny, kamerę wideo oraz zestaw licencjonowanych programów (Windows, Office, Norton Antivirus).

Działania podejmowane w pracowni plastyczno-pedagogicznej pozwalają uczestnikom rozwijać zdolności i wyobraźnię plastyczną, stymulować rozwój psychoruchowy i sprawność manualną poprzez posługiwanie się nowymi narzędziami, wspomagać rozwój koordynacji wzrokowo-ruchowej i grafomotoryki, rozwijać i doskonalić zmysły, rozwijać spostrzegawczość, płynność ruchów rąk, świadomość aktywności plastycznej, zdolność kompozycji i zdolność doboru różnych form przestrzennych. Pracownia ta, jak sama nazwa wskazuje, zajmuje się nie tylko rehabilitacją polegającą na wykonywaniu prac plastycznych, lecz również na kształceniu realizowanym dzięki odpowiedniemu doborowi tematów i umiejętnemu ich przedstawieniu przez terapeutę w trakcie wykonywania dzieł.

Podczas zajęć w pracowni gospodarstwa domowego podopieczni uczą się przede wszystkim samodzielności i zaradności życiowej. Tych praktycznych umiejętności nabywają poprzez naukę wykonywania prostych potraw kulinarnych, gotowania, pieczenia, obsługi urządzeń kuchennych, układania menu, planowania i dokonywania zakupów. Pracownia wyposażona jest w kuchnię elektryczną z piekarnikiem, kuchnię mikrofalową, lodówkę, zmywarkę, drobny sprzęt zmechanizowany, naczynia kuchenne.

W pracowni rękodzieła zaś uczestnicy mają możliwość samorealizacji artystycznej poprzez różnorakie techniki plastyczne. Dzieła powstałe w trakcie tych zajęć były m.in. prezentowane i sprzedawane na Festiwalu Haftu, Koronki i Rękodzieła Artystycznego w Hali EXPO, podczas dni Godności Osób Niepełnosprawnych w Poddębicach, a także na Kiermaszu Wielkanocnym przy Kościele na ul. Kamińskiego.

Głównym celem muzykoterapii jest relaksacja. Dzięki niej trudna, męcząca gimnastyka - przy muzyce staje się łagodniejsza, przyjemniejsza i mniej bolesna. Zajęcia muzyko-terapeutyczne przygotowują i usprawniają do samodzielnego wykonywania podstawowych czynności życiowych oraz przede wszystkim uczą radzenia sobie ze stresem. Oprócz relaksacji uczestnicy w trakcie zajęć

mają okazję poznawać instrumenty muzyczne. Pracownia wyposażona jest w gitarę, keyboard, instrumenty perkusyjne oraz sprzęt audiowizualny.

Głównym celem działalności pracowni rehabilitacyjnej jest przywrócenie sprawności fizycznej, jeśli jest to możliwe w danym schorzeniu. Rehabilitacją objęci są wszyscy uczestnicy warsztatów. Ćwiczenia są indywidualne i dostosowane do możliwości podopiecznego. Pracownia wyposażona jest w odpowiedni sprzęt do ćwiczeń – UGUL, rowerek, PowerRider, piłki terapeutyczne, specjalistyczną lampę nagrzewającą, wałek rehabilitacyjny.

Ponadto uczestnicy znajdują się pod stałą opieką psychologa, który zajmuje się każdym z uczestników indywidualnie, stawia im diagnozy, pomaga w rozwiązywaniu problemów, uczy ich rozwijać kompetencje społeczne. Z grupy uczestników zostały wybrane osoby do indywidualnej terapii podtrzymującej. Problemy poruszane w trakcie spotkań to: izolacja społeczna, radzenie sobie z niepełnosprawnością, trudności w komunikacji i ekspresji uczuć. Ponadto utworzono małą grupę terapeutyczną, gdzie podejmowane zagadnienia i ćwiczenia koncentrują się wokół: budowania empatii, radzenia sobie ze stresem, komunikacji, treningu asertywności. W ramach swoich obowiązków psycholog przeprowadza również mediacje między podopiecznymi i konsultacje dla rodziców.

Osoby sprawne intelektualnie, lecz chorujące na porażenie mózgowie ze względu na podwyższone napięcie mięśniowe mają problemy m.in. z prawidłową artykulacją głosek. Podopiecznym z takimi problemami potrzebna jest więc pomoc logopedy. W ramach terapii logopedycznej specjalista kompleksowo diagnozuje zaburzenia rozwoju mowy i wady wymowy tych spośród uczestników, u których one występują, a następnie ustala główne cele i przebieg terapii logopedycznej dostosowanej do indywidualnych możliwości psychofizycznych pacjenta. Zajęcia z logopedą odbywają się indywidualnie.

Ponadto uczestnicy warsztatów znajdują się pod stałą opieką medyczną. W placówce czynny jest gabinet lekarski, w którym na co dzień doraźnej pomocy udziela pielęgniarka. Ona również wdraża swój program pro zdrowotny, przeprowadza pogadanki na temat zdrowia i higieny osobistej.

W ramach treningu ekonomicznego podopieczni co miesiąc otrzymywali kieszonkowe, które było wyliczane na podstawie obecności na zajęciach. Trening ekonomiczny miał służyć zdobyciu umiejętności planowania wydatków i gospodarowania pieniędzmi. Podopieczni wydają kieszonkowe przede wszystkim na utrzymanie tel. komórkowych, prasę, płyty, niektórzy kupują ubrania, odkładają na wyjazdy i wycieczki, 2 osoby prowadzące samodzielne gospodarstwo domowe przeznaczają kieszonkowe na codzienne potrzeby.

Kadra

Do kadry Warsztatów Terapii Zajęciowej „Słyszę Serce” w 2007 roku zalicza się: kierownik WTZ, pięciu instruktorów terapii zajęciowej, dwóch rehabilitantów, psycholog, logopeda, pielęgniarka, pracownik administracyjny, kierowca, księgowa, sprzątaczką. W sumie przewidziano 13 etatów na 31 uczestników.

Do obowiązków kadry terapeutów oprócz prowadzenia zajęć warsztatowych należy prowadzenie dokumentacji tychże zajęć, czyli dzienników zajęć, książek uczestników, diagnoz, programów swoich pracowni oraz comiesięcznych sprawozdań.

Wycieczki, imprezy

W roku 2007 uczestnicy WTZ brali udział w licznych imprezach i wycieczkach:

- uroczyste śniadanie wielkanocne,
- piknik rodzinny,
- wycieczki jednodniowe: Nieborów, Rogów, Arturówek,
- wycieczka dwudniowa: Wolbórz – Piotrków – Sulejów,
- wizyty w kinie i w teatrze,
- udział na Festiwalu Haftu, Koronki i Rękodzieła Artystycznego,
- andrzejki wraz z kadrami – wróżby,
- uroczysta wigilia,
- liczne spacerunki do pobliskiego parku,
- wspólnie obchodzone urodziny i imieniny podopiecznych.

W całej działalności WTZ „Słyszę Serce” udało się zebrać stałą grupę 31 podopiecznych, którzy korzystając z różnorodnych oferowanych na warsztatach form terapii mają możliwość rozwoju psychofizycznego, zdobywania nowych umiejętności i kompetencji, w miarę możliwości usamodzielniania się, rozwijania własnych zainteresowań oraz poznawania przyjaciół. W szczególności u tych osób, które uczestniczą w zajęciach od początku zauważono poprawę formy psychofizycznej, nabycie nowych umiejętności zarówno praktycznych jak i społecznych, rozbudzenie zainteresowań. Priorytetem na rok 2008 będzie dalsza rehabilitacja i terapia uczestników, której celem ma być stopniowe usamodzielnianie się podopiecznych.

Świetlico-Klub dla Niesłyszących

W sali przy kościele Jezuitów na ul. Sienkiewicza każdy piątek od godziny 16.00 do 20.00 funkcjonowała świetlica dla dorosłych, aby niesłyszący mieli okazję spotkać się w większym gronie, wspólnie spędzić czas przy filiżance herbaty i ciastku. Całe więc rodziny przychodzą do Świetlicy, gdzie dorośli mogą się dowoli „nagadać” (tzn. „namigać”), bo dziećmi zajmują się wolontariusze, którzy organizują im atrakcyjne zajęcia artystyczne i edukacyjne.

Idea jaka przyświecała przy tworzeniu Świetlico-Klubu, była dość prosta. Zależało nam na stworzeniu miejsca, gdzie niesłyszący mogliby w dowolny sposób tworzyć swój świat – świat ciszy. Dlatego większość inicjatyw jakie są podejmowane w tym miejscu wychodzi ze strony samych podopiecznych. Zarząd Stowarzyszenia ogranicza się do zapewnienia środków na proponowane inicjatywy i do realizowania spotkań tematycznych podnoszących świadomość osób z dysfunkcją słuchu na tematy społeczne, zdrowotne czy finansowe.

W roku 2007 ze świetlicy skorzystało tygodniowo, średnio 110 osób dorosłych oraz około 35 dzieci.

W ramach Świetlico – Klubu prowadzono zajęcia dydaktyczne, dyskusje dotyczące interpretacji prawa i przepisów (ZUS, PFRON, MOPS). Odbyły się turnieje sportowe, loterie, spotkania świąteczne i okolicznościowe. Dla 15 –stu osób M.S.P. „Słyszę Serce” udostępniło specjalne bilety bezpłatne na komunikację miejską. 7 osób w ciągu tygodnia mogło korzystać z karnetu na basen „Wodny Raj”.

Do końca czerwca 2007r. kontynuowano projekt Punkt "INFO LEX" skierowany do osób niesłyszących powyżej 18 roku życia.

Punkt Konsultacyjno-Poradniczy dla Niesłyszących

Punkt Konsultacyjno-Poradniczy ściśle związany jest z działalnością Świetlico-Klubu, którego uczestnicy są głównymi beneficjentami świadczonych porad z dziedziny psychologii, ubezpieczeń, polityki społecznej.

Prowadzący: Ryszard Powązka – tłumacz przysięgły języka migowego, biegły sądowy ds. głuchoniemych.

Liczba osób korzystających z działalności Świetlico-Klubu, wg książki obecności, w 2006 r.: 1484 osób.

Międzynarodowe Stowarzyszenie Pomocy „Słyszę Serce”-
Sprawozdanie Merytoryczne 2007 r.

<i>KONSULTACJE W ZAKRESIE:</i>	ILÓŚ UDZIELONYCH (OSOBOWO) PORAD I KONSULTACJI:
Prawa karnego	4 osób
Prawa cywilnego	10 osób
Prawa administracyjnego	8 osób
Prawa pracy	12 osoby
Sprawy rodzinne	15 osób
Sprawy majątkowe	5 osoby
Różne problemy dnia codziennego	58 osób
RAZEM	112 osób

<i>KONSULTACJE W ZAKRESIE:</i>	<i>PORADY I KONSULTACJE:</i>
Osoby współuczestniczące	„Batory”: Konsultacje prawnika i psychologa prawnik – Marcin Krason psycholog- Aleksandra Maschera
Pokazy – prelekcje – wystawy	Warsztaty- prelekcje – filmy
Klubowe koła zainteresowań	Bilard, szachy, korty sportowe, basen
Inne działania wspierające ŁWD	Różne tłumaczenia imprez klubowych

Imprezy okolicznościowe – frekwencja:

- „Jajko Wielkanocne” - 58 osób + goście specjalni
- Dzień Głuchego – 50 osób
- Zabawa Andrzejkowa (wróżby) – 40 osób
- Wieczór Wigilijny - 65 osób + goście specjalni
- działania rekreacyjne (basen) - uczestniczyło ok.40 osób

Turnus rehabilitacyjny dla Niesłyszących

Międzynarodowe Stowarzyszenie Pomocy „Słyszę Serce” jest organizatorem turnusów rehabilitacyjnych od 1993 roku. Na początku były to tylko wyjazdy dla dzieci i młodzieży. Organizujemy turnusy rodzinne, by uczyć niesłyszących rodziców pracy ze swoim niesłyszącym dzieckiem i sprzyjać integracji rodziny. Obecnie z roku na rok udział w turnusach bierze coraz więcej osób.

Nasze turnusy organizowane były w górach – obozy wędrowne, nad morzem – Chłopy, Darłówko, Dźwiżyno, Ustronie, Jastrzębia Góra, oraz wyjazdy zagraniczne – Włochy i Holandia.

ZAKOPANE (09.07.2007 – 22.07.2007)

W turnusie rehabilitacyjnym zorganizowanym przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Pomocy „Słyszę Serce” w Zakopanym w terminie 09.07.-22.07.2007 r. wzięły udział łącznie 32 osoby. Uczestnicy turnusu pochodzili z Łodzi, Justynowa, Łowicza, Olszyna i Tomaszowa Lubelskiego.

Turnus odbywał się w Ośrodku Wypoczynkowym „SIWARNA”. Uczestnicy zakwaterowani byli w pokojach 1, 2 i 3 osobowych z pełnym węzłem sanitarnym. Każdy pokój miał balkon i TV. Ośrodek posiadał własną stołówkę i świetlicę. Na terenie ośrodka był plac zabaw dla dzieci, boisko sportowe, stół do ping-ponga, kort tenisowy, kryty basen oraz miejsce na ognisko i grill.

Podopieczni brali aktywny udział w zajęciach rehabilitacyjnych. W miarę możliwości codziennie przed południem odbywały się indywidualne zajęcia logopedyczne dla dzieci oraz, po kolacji, zajęcia logopedyczne grupowe dla młodzieży. Przy ładnej pogodzie każdego dnia dzieci uczestniczyły w zajęciach sportowych lub plastycznych na plaży. Gdy pogoda nie sprzyjała, zajęcia plastyczne przenoszone były do świetlicy. Dla dzieci zorganizowane zostało wyjście do kina. Wszyscy podopieczni brali udział w różnego rodzaju wycieczkach.

Wszyscy uczestnicy brali udział w spotkaniach integracyjnych, zebraniach informacyjnych oraz ognisku. W pogodne dni podopieczni turnusu korzystali z kąpieli w basenie, długich spacerach po szlakach górskich. Kilkakrotnie podczas turnusu odbywały się mecze siatkówki oraz różne zabawy sportowe. Dla chętnych rano prowadzona była gimnastyka poranna.

Socjoterapeutyczna Świetlica Środowiskowa „Słyszę Dzieciaka”

Socjoterapeutyczna Świetlica Środowiskowa „Słyszę Dzieciaka” przy ul. Wspólnej 6 w Łodzi jest miejscem gdzie spotykają się dzieci i młodzież z różnych środowisk. Są to dzieci niepełnosprawne jak i ich zdrowi rówieśnicy. Beneficjenci świetlicy, to dzieci z rodzin

dysfunkcyjnych, zagrożone patologią społeczną bardzo często są to dzieci z rodzin o bardzo niskim statusie materialnym. Świetlica jest miejscem zapewniającym im opiekę, której często nie mają w domu, wsparcie, pomoc w nauce oraz organizację czasu wolnego. To powoduje, że dzieci zamiast spędzać czas na ulicy, spędzają go w sposób bezpieczny i konstruktywny.

Zajęcia w świetlicy odbywały się od poniedziałku do soboty w godz. 16.00 - 20.00. Dzieci podzielone były na 2 grupy według wieku (7-13 lat, 14 - 18lat).

Świetlica oferuje podopiecznym szereg działań ukierunkowanych na poprawę ich sytuacji, od dożywiania obejmującego dystrybucję pozyskanego od darczyńców jedzenia do domów oraz jednego pełnowartościowego posiłku podczas trwania zajęć świetlicowych, poprzez pomoc w nauce i odrabianiu lekcji, po zajęcia kompensacyjne, terapeutyczne i psychoedukacyjne.

Program świetlicy oparty został na wzbogaconej o elementy kształcenia międzykulturowego socjoterapii, w formie wykluczającej oddziaływania dyrektywne i zorientowanej na kreacji oddolnych inicjatyw sprzyjających demokratycznemu i wolnemu modelowi wychowania. Powyższy model doskonale sprawdza się w ramach funkcjonowania społeczności świetlicy, pełniąc zasadniczą rolę w pracy nad korygowaniem postaw oraz eliminacją traum podopiecznych.

W ramach działalności Świetlicy, Międzynarodowe Stowarzyszenie Pomocy „Słyszę Serce” realizowało następujące projekty dla dzieci i młodzieży:

- „Socjoterapeutyczna Świetlica Środowiskowa”
- „Mozaika 3D – podróż w czasie i przestrzeni”
- „Mateusz 7, 1 - kształtowanie postaw tolerancji, jako metoda zapobiegania wykluczeniu społecznemu dzieci i młodzieży”
- „PÓŁKOLONIE”
- "Było - nie znaczy minęło"
- „Sportowa jesień”
- „Szkolenie kadry pedagogicznej z zakresu wiedzy na temat HIV/AIDS”

PROGRAMY I PROJEKTY OKRESOWE

**„Pozarządowa sieć punktów informacji o usługach instytucji rynku pracy” -
projekt finansowany ze środków
Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej
w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego**

W okresie od 01 lutego 2007 r. do 31 marca 2008 r.

Celem projektu było zwiększenie dostępu bezrobotnych do kompleksowej informacji o usługach świadczonych na ich rzecz przez instytucje rynku pracy. Cel ten osiągnięty został poprzez budowę Sieci 25 punktów Informacyjnych prowadzonych przez organizacje pozarządowe z woj. łódzkiego, które pracowały z osobami bezrobotnymi i ich rodzinami. W ramach projektu organizowane były seminaria, szkolenia dla osób prowadzących punkty, promocje Punktów informacyjnych jako źródła o instytucjach i usługach rynku pracy poprzez ogłoszenia w mediach i dystrybucje ulotek i plakatów w woj. łódzkim. Projekt ten zakładał rozwijanie dialogu społecznego i włączenie partnerów społecznych do działań na rynku pracy mający na celu popularyzowanie idei aktywizacji zawodowej oraz sprzyjające zwiększaniu oddziaływania organizacji pozarządowych na rynku pracy.

Projekt wpisal się w łódzką strategię przeciwdziałania bezrobociu i rozwoju przedsiębiorczości, w części dotyczącej włączenia NGO's w działania na rzecz rynku pracy. Projekt miał charakter pilotażowy z możliwością rozwinięcia na całe województwo w kolejnych latach.

**Quo Vadis - projekt finansowany ze środków
Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej
w ramach Rządowego Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich**

W okresie od 01 lipca 2007 r. do 31 grudnia 2007 r.

Projekt „Quo Vadis” był intensywnym cyklem warsztatów psychologicznych dla rodziców i niepełnosprawnych dzieci oraz warsztatów i zajęć dodatkowych (warsztaty twórcze, poligraficzno-komputerowe, fotograficzne, taneczne dla osób niepełnosprawnych). Projekt ten to także grupy wsparcia, spotkania z potencjalnymi pracodawcami, punkt informacyjny oraz warsztaty rozwijania kompetencji.

Celem działań było rzetelne poinformowanie beneficjentów projektu o możliwościach związanych z zatrudnieniem osób niepełnosprawnych, o warunkach przyjęcia do Warsztatów Terapii Zajęciowej, Środowiskowych Domów Samopomocy, czy Ośrodkach Dziennego Pobytu. Projekt ten zwiększył motywację beneficjentów ostatecznych do podjęcia wysiłku związanego z zatrudnieniem lub zmianą miejsca pobytu. Program ten przygotowywał rodziców osób niepełnosprawnych do ewentualnych zmian w życiu ich dzieci. Uświadomił także potencjalnym pracodawcom korzyści wynikające z zatrudnienia osób niepełnosprawnych oraz przekazał im informacje na temat psychospołecznego funkcjonowania osób niepełnosprawnych.

**MATEUSZ 7.1. – Kształtowanie postaw tolerancji, jako metoda zapobiegania
wykluczeni społecznemu dzieci i młodzieży -
projekt finansowany ze środków Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej
w ramach Rządowego Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich**

W okresie od 01 czerwca 2007 r. do 31 grudnia 2007 r.

Projekt zakładał cykl działań mających na celu zaszczepienie w dzieciach ze środowisk marginalizowanych postaw akceptacji i poszanowania dla odmienności, a co za tym idzie ograniczenie zjawiska wykluczenia społecznego wśród dzieci.

Zajęcia warsztatowe, prowadzone były w myśl idei wielokulturowości przez doświadczony zespół pedagogów, animatorów kultury i specjalistów w zakresie przeciwdziałania dyskryminacji oraz przygotowanych do pracy z „dziećmi ulicy” liderów młodzieżowych, przeszkolonych w 2006 r. w projekcie banita@lodz.pl zrealizowanym dzięki dotacji z FIO. Nasze doświadczenia nad rozbudzaniem tolerancji wskazują, że najskuteczniejszym sposobem stymulowania zmian w sposobie funkcjonowania społecznego jest oddziaływanie poprzez poznanie tego, co wydaje się odmienne, naukę zachowań asertywnych oraz współuczestnictwo w szeroko pojętym społecznym życiu kulturalnym. Dlatego też w projekcie zaplanowano wszystkie te elementy, które poza wykształceniem szacunku do siebie i innych, dadzą młodzieży możliwość obcowania ze światem, jakiego nigdy prawdopodobnie nie poznaliby z powodu braku wzorców rodzinnych i ambicji.

Zorganizowana została wycieczka do Krakowa oraz Oświęcimia dla członków dwu starszych grup warsztatowych, w której udział wzięło łącznie 43 odbiorców projektu. Na wycieczkę do Warszawy połączoną z uczestnictwem w koncercie antyrasistowskim wyjechało trzynastu młodzieży.

Odbyły się zajęcia z zaproszonymi gośćmi na temat kultur: Wietnamskiej (zaproszony obywatel Wietnamu od 8 lat mieszkający w Polsce), Arabskiej i Żydowskiej (zaproszono studentów z Izraela i z Palestyny) oraz zajęcia o Kaukazie które poprowadził zaproszony Czeczeniec.

Program Edukacji Prawnej

projekt finansowany ze środków Fundacji im. Stefana Batorego

Do końca czerwca 2007r. realizowany był Projekt Punkt "INFO LEX" skierowany do osób niesłyszących powyżej 18 roku życia. Projekt nie przewiduje rekrutacji osób, które mogą skorzystać z pomocy oferowanej w ramach działań projektowych. Z pomocy może skorzystać każda osoba, która objęta jest opieką ze strony wnioskodawcy w ramach działającego przy Stowarzyszeniu od kilku Świetlico-Klubu dla osób niesłyszących. Beneficjanci projektu o podjętych działaniach zostaną poinformowani na co tygodniowych spotkaniach (środy, piątki), na tablicy ogłoszeń dostępnej dla każdego zostanie umieszczona informacja o udzielanych poradach jak również zostaną wydrukowane ulotki informacyjne o zakresie porad oraz godzinach ich udzielania.

W punkcie informacyjnym "INFO LEX" udzielane były porady w zakresie:

- prawa administracyjnego, mieszkaniowego, prawa pracy, prawa cywilnego, prawa konsumentów, prawa niepełnosprawnych w Unii Europejskiej, spraw rodzinnych, majątkowych - porady z wymienionych dziedzin udzielane będą w ramach stałych dyżurów specjalistów, dzięki temu nasi odbiorcy uzyskają niezbędną wiedzę, która pozwoli im na swobodniejsze i pewniejsze poruszanie się w społeczeństwie
- specjaliści (prawnik, księgowy, specjalista euro-ngo, psycholog) w ramach dyżurów mają za zadanie ułatwić beneficjentom projektu funkcjonowanie, dawanie sobie rady z podstawowymi barierami natury prawnej poprzez zwiększenie u nich wiedzy z zakresu znajomości przepisów jak również znajomości swoich praw, o których często nie wiedzą jak również wzmocnienie samooceny i nabycie pewności siebie w sytuacjach stresujących

Porady w ramach Punktu "INFO LEX", z uwagi na niepełnosprawną grupę odbiorców - osoby niesłyszące - będą udzielane tylko i wyłącznie bezpośrednio w obecności tłumacza języka migowego (wyluczając sytuacje, kiedy specjalista zna język migowy). Jest to najlepsza, najbezpieczniejsza najbardziej wymierna forma komunikacji, z uwagi na różnorakie możliwości percepcyjne osoby niesłyszącej inne metody komunikacji mogłyby jedynie wprowadzić chaos i niepotrzebne komplikacje.

Pomimo, że Stowarzyszenie posiada sieć komputerów oraz linię telefoniczną, z której mogą korzystać beneficjenci organizacji (w praktyce odsetek osób korzystających z tych form komunikacji jest zerowy) , to najlepszym rozwiązaniem są bezpośrednie porady, które mają zresztą najwięcej zwolenników

Osoby bezpośrednio zaangażowane w realizację projektu:

- tłumacz przysięgły języka migowego, biegły sądowy (ponad 30 letni staż pracy, czynnie bierze udział w tłumaczeniach spraw osób niesłyszących)
- tłumacz języka migowego, instruktor prowadzonych przez stowarzyszenie kursów języka migowego znający środowisko osób niesłyszących
- prawnik, staż pracy 2 lata, długoletni wolontariusz w organizacjach pozarządowych
- wykwalifikowana księgowa stowarzyszenia
- wolontariuszka Świetlico-Klubu, studentka

**"MOZAIKA 3D – podróż w czasie i przestrzeni" -
PROGRAM DLA TOLERANCJI
projekt finansowany ze środków Fundacji im. Stefana Batorego**

W okresie od 1 czerwca 2007 r. do 15 grudnia 2007 r

Projekt był kontynuacją cyklu Mozaika (I część realizowana w 2006 r. - „Mozaika, poznanie – tolerancja – akceptacja”), zakładał zapoznanie młodzieży z historią i kulturą społeczności żyjących w dawnej Łodzi, które współtworzyły jej tożsamość – żydowską, niemiecką, rosyjską i polską. W tegorocznej jego edycji zajmowaliśmy się wraz z młodzieżą się poznawaniem kultur wschodnioeuropejskich. Głównym celem projektu była próba eliminacji zachowań dyskryminujących poprzez zaszczepienie w młodzieży postawy akceptacji i poszanowania dla odmienności - kulturowej, narodowościowej i religijnej. Był realizowany na trzech równoległych płaszczyznach: I - uczę się, poznaję; II – uczę innych, dzielę się; III – doświadczam, konfrontuję. Realizacja projektu przyniosła wiedzę o naszym mieście, związaną ze zwiedzaniem Prawosławnych cmentarzy, Cerkwi, zabudowań garnizonowych z czasów zaboru rosyjskiego, ale również z samodzielnym poszukiwaniem miejsc związanych z kulturą Rosyjską. Pobyt w Moszczonie, Siemiatyczach oraz na Świętej Górze Grabarce był dla nas nieustającym festiwalem nowości, niesamowitości i przyjemności. Staraliśmy się również zrozumieć rosyjską duszę poprzez czytanie w oryginale i przekładach wierszy Puszkina i Majakowskiego oraz słuchając ballad Okudźawy.

Cykl warsztatów z serii „nie jestem inny” realizowaliśmy za każdym razem w inny sposób:

1. „gorące krzesło” (jaki on jest, co w nim lubię, co mam podobnie),
2. „co łodzianie myślą o Łodzi” i z czym się identyfikuję (ankiety z przechodniami spotkanymi na ulicy – spisane i wywieszane później na tablicach ogłoszeniowych w dzielnicy),
3. „czy dzieci ponoszą odpowiedzialność za swoich rodziców” (czy musimy się za rodziców wstydzić, czy musimy ponosić konsekwencje ich zaniedbań, czy musimy być tacy, jak oni chcą ... i jacy są ...),
4. „co we mnie jest” (takiego, że nie lubię kogoś),
5. „co znaczy być z boku” (w formie zwykłej społeczności korekcyjnej).

Powstało kilka wystaw zdjęć i film o tolerancji. Za niewątpliwy sukces uznajemy to, że projekt w znacznej mierze realizowany był samodzielnie przez bezpośrednich odbiorców (przy niewielkiej zaledwie pomocy ze strony kadry). Aktywny udział dzieciaków w realizacji nie związany był z naciskami z naszej strony, ale wynikał z samoistnej potrzeby działania.

Sukcesem jest również to, że odbiorcy programu wykazują coraz mocniejsze przywiązanie do idei tolerancji, starając się na swój sposób samodzielnie ją propagować oraz wyrażać swój sprzeciw wobec aktów ksenofobii z jakimi przychodzi im się spotykać.

PÓŁKOLONIE –

**”Organizacja wycieczki dla dzieci i młodzieży w miejscu zamieszkania” -
projekt finansowany ze środków**

Kuratorium Oświaty w Łodzi oraz Wydziałem Sportu UMŁ

W okresie 23 lipca 2007 r. do 10 sierpnia 2007 r.

Uczestnikami półkolonii były dzieci od 7 do 17 lat. Turnus funkcjonował dla dwóch grup wiekowych (7 – 12 lat i 13 – 17 lat) – uczestnicy mieli odrębne zajęcia. Największą część uczestników stanowili podopieczni Socjoterapeutycznej Świetlicy Środowiskowej „Słyszę Dzieciaka”.

Zostały w pełni osiągnięte wszystkie zakładane cele, to jest:

- spędzanie czasu wakacyjnego dzieci i młodzieży,
- zapoznanie dzieci i młodzieży z różnorodnymi formami kulturalnymi,
- wszechstronny rozwój fizyczny i duchowy uczestników kolonii,
- ukazanie pozytywnych wzorców codziennego życia,
- regeneracja sił witalnych,

- wskazanie dzieciom i młodzieży nowych form spędzania wolnego czasu.

Realizacja półkolonii przyniosła wymierne rezultaty w postaci:

- integracji dzieci i młodzieży,
- nauczania twórczego sposobu spędzania wolnego czasu, wspólnej zabawy i rekreacji,
- rozwinięcia zainteresowań artystycznych i sportowych,
- wykształcenia umiejętności nawiązywania prawidłowego kontaktu interpersonalnego z rówieśnikami,
- zdobycia nowych umiejętności,
- rozbudzenia różnorodnych zainteresowań dzieci i młodzieży,
- obniżenia zagrożenia wstąpienia w nieformalne grupy i środowiska przestępcze,
- wzrostu wiedzy i umiejętności zespołu realizującego program półkolonii.

Przeznaczeniem półkolonii było zorganizowanie części wakacji dzieciom i młodzieży, które z przyczyny ubóstwa rodziców nie mogły wyjechać tego lata na obozy, wczasy czy kolonie. Półkolonie zorganizowane przez MSP „Słyszę Serce” w okresie od poniedziałku 23.07.07r. do piątku 10.08.07r. były bogate w różnorodne formy zabaw i zajęć edukacyjnych. Wszystkie zajęcia odbywały się zgodnie z ramowym planem dnia półkolonii oraz zaplanowanym programem.

Głównymi atrakcjami, które odbyły się podczas trwania półkolonii były:

- spotkania ze Strażą Miejską,
- wycieczka do Wieliczki dla młodszych dzieci oraz do Oświęcimia dla młodzieży,
- wycieczka do Ogrodu Zoologicznego,
- wycieczki do Łagiewnik,
- wyjścia na basen „Wodny Raj”,
- wizyta w teatrze Pinokio,
- Bieg Przelajowy dla starszej młodzieży i Podchody dla dzieci młodszych,
- 4 dniowa wycieczka do Siemiatycz i Górę Grabarkę dla starszej młodzieży.

**„BYŁO - NIE ZNACZY MINĘŁO” -
projekt finansowany ze środków Polskiej Fundacji Dzieci i Młodzieży
w ramach Programu Dobre Pomysły**

W okresie od 1 sierpnia 2007 r. do 31 stycznia 2008 r.

Projekt realizowany był przez nieformalną grupę młodzieży Angels Of Darkness – utworzoną przez starszych podopiecznych Socjoterapeutycznej Świetlicy Środowiskowej „Słyszę Dzieciaka”. Polegał na tym, że dla dzieci z dwóch zaprzyjaźnionych Świetlic, Pogotowia Opiekuńczego oraz Domu Dziecka, młodzież przeprowadziła zajęcia w formie zabawy oraz warsztatów plastyczno – teatralnych i fotograficznych, związanych z poznawaniem historii i kultury naszego miasta w przeciągu ostatnich 100 lat. Sami również przy tej okazji zapoznali się z historycznymi miejscami i zdarzeniami, o których nic do tej pory nie wiedzieli. Poszukiwali informacji historycznych w starych albumach, bibliotekach, Internecie; rozmawiali z rodzicami, dziadkami i nauczycielami. Celem projektu było: zaciekawienie dzieci historią i kulturą Łodzi, pobudzenie ich wyobraźni, zaszczepienie tolerancji oraz chęci poznawania innych kultur. Młodzi sprawdzili się, jak wspaniale działają bez pomocy dorosłych.

SPORTOWA JESIEŃ -

**”Upowszechnianie kultury fizycznej w środowisku dzieci i młodzieży
niedostosowanej społecznie jako forma edukacji
i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu”-
projekt finansowany ze środków Wydziału Sportu UMŁ**

W okresie od 3 września 2007 r. do 15 grudnia 2007 r.

W ramach projektu zrealizowane zostały 4 pioniry zajęć skierowane do sprofilowanych ze względu na wiek, płeć oraz zdiagnozowane potrzeby uczestników grup:

- Zajęcia z gimnastyki korekcyjnej odbywające się dwa razy w tygodniu, objęły grupę dwunastu dzieci w wieku od 6 do 12 lat.
- W nauce pływania brały udział dwie 9 osobowe grupy (każda grupa 1 x w tygodniu), z podziałem na młodsze i starsze osobno.

- W treningu ogólnie usprawniającym z wykorzystaniem ćwiczeń kulturowych oraz elementów aerobiku, uczestniczyły 2 grupy (7 dziewcząt i 5 chłopców osobno) w wieku 15 – 18 lat. Zajęcia odbywały się 2 x w tygodniu (1 x dla dziewcząt i 1 x dla chłopców).
- Z nauki jazdy konnej, wspartej elementami hipoterapii, skorzystało 5 dzieci (1 dziewczynka z rozszczepieniem kręgosłupa, poruszająca się na wózku inwalidzkim oraz 4 dzieci ze zdiagnozowaną nadpobudliwością psychoruchową).

Niemal wszyscy uczestnicy brali udział w 2 rodzajach zajęć.

Dzięki realizacji projektu osiągnięto zakładane cele krótkoterminowe, to jest:

- rozbudzenie aktywności sportowej młodzieży,
- pozytywny wpływ na rozwój fizyczny i poprawę stanu zdrowia beneficjentów projektu,
- rozpropagowywanie wśród młodzieży zdrowego i aktywnego stylu życia,
- zainteresowanie młodzieży sportem, jako doskonałą formą spędzania czasu oraz wyrażania siebie.

Pośrednie cele realizacji projektu, czyli:

- zapobieganie wykluczeniu społecznemu dzieci i młodzieży,
- ograniczenie liczby młodzieży używającej środków psychoaktywnych,
- ograniczenie wśród beneficjentów zachowań społecznych,
- ograniczenie liczby dzieci i młodzieży pozostającej bez opieki,
- zainteresowanie rozwojem fizycznym najbliższego otoczenia beneficjentów projektu,

będą osiągnięte w dalszych działaniach na rzecz podopiecznych, ponieważ są to cele długoterminowe.

Z pewnością jednak realizacja projektu znacznie wpłynęła na przybliżanie się realizatorów do ich osiągnięcia.

**„Szkolenie kadry pedagogicznej z zakresu wiedzy na temat HIV/AIDS
w ramach wojewódzkiego Programu zapobiegania HIV/AIDS” -
projekt finansowany ze środków Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego**

W okresie od 7 listopada 2007 r. do 15 grudnia 2007r.

Celem ogólnym projektu było przygotowanie kadry pedagogicznej do realizacji w ich pracy zawodowej programów edukacyjnych dotyczących HIV/AIDS

Celami szczegółowymi, oraz zakładanymi rezultatami było :

- zwiększenie poziomu wiedzy dotyczącej HIV/AIDS

- weryfikacja postaw i poglądów dotyczących HIV/AIDS, oraz przeciwdziałanie dyskryminacji w odniesieniu do ludzi żyjących z HIV/AIDS.
- nabycie umiejętności udzielenia pomocy i wsparcia osobom zakażonym i chorym.

Każde szkolenie obejmowało następujące elementy :

- część teoretyczna : cel-wiedza teoretyczna przekazana w ilości i na poziomie podstawowym.
- część praktyczna : cel – umiejętności praktyczne, świadomość zagrożeń i własnych postaw.
- postawy : cel – rozpoznanie istotnych postaw, odpowiedzialna postawa, wolna od dyskryminacji i stygmatyzacji wobec osób żyjących z HIV.
- motywowanie i wspieranie : cel – zmotywowanie do zastosowania swojej wiedzy w praktyce.

W ramach projektu szkolenia kadry pedagogicznej z zakresu wiedzy na temat HIV/AIDS, przeprowadziliśmy 7 szkoleń na temat „Psychospołeczne aspekty pandemii HIV/AIDS „, W okresie od 13.10.2007 do 15.12.2007. Każde szkolenie trwało 11 godzin, i przebiegało wg. scenariusza zawartego w ofercie, w grupach od 8 do 10 osób.

W szkoleniach wzięło udział 69 odbiorców kadry pedagogicznej z różnych placówek na terenie miasta Łodzi (ośrodki szkolno wychowawcze, pogotowia opiekuńczego, szkół gimnazjalnych, ponad gimnazjalnych, liceów, świetlic socjoterapeutycznych), i województwa (Tomaszów Mazowiecki, Ujazd).

Wszystkie szkolenia otrzymały wysoką ocenę globalną od uczestników.